

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 73/2013, 99/2013-Rješenje USRH, 148/2013 i 153/2013-Rješenje USRH) u članku 2. tekst prve alineje mijenja se i glasi:

„- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) sa zadnjom izmjenom Direktive Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte (SL L 353/5, 28. 12. 2013.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),“.

Članak 2.

U članku 3. stavak 2. točka d) mijenja se i glasi:

d) u Republici Francuskoj: francuska područja navedena u članku 349. i članku 355. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,”.

Članak 3.

U članku 6. stavku 5. u prvoj rečenici tekst: „u smislu stavka 1. ovoga članka“ briše se.

Članak 4.

U članku 24. stavku 1. zarez iza točke j) zamjenjuje se točkom, a točke k), l) i m) brišu se.

Stavak 2. briše se.

Članak 5.

Članak 25. mijenja se i glasi:

„Članak 25.

Ministar financija može radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja ili narušavanja načela tržišnog natjecanja pravilnikom propisati da se za usluge iz članaka 17., 23., 24. i 26. ovoga Zakona smatra:

- a) da je mjesto obavljanja tih usluga, koje se nalazi u tuzemstvu, izvan Europske unije ako se te usluge stvarno koriste izvan Europske unije,
- b) da je mjesto obavljanja tih usluga, koje se nalazi izvan Europske unije, u tuzemstvu ako se te usluge stvarno koriste u tuzemstvu.“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 26. i članak 26. mijenjaju se i glase:

„2.2.9. Telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijem signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijem. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(4) „Elektronički obavljenim uslugama“ u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web sjedišta, udomljavanje web sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,
- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te osiguravanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.“

Članak 7.

U članku 40. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporukom kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova, ako su troškovi rekonstrukcije veći od 50% tržišne vrijednosti građevine ili njenih dijelova u godini u kojoj je rekonstrukcija započela.

(6) Građevinskim zemljištem u smislu stavka 1. točke k) ovoga članka smatra se građevinsko zemljište prema posebnim propisima o gradnji.“

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Članak 8.

U članku 48. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:

„a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma. Oslobođenje od PDV-a ostvaruje se zahtjevom za povrat PDV-a za usluge ili za dobra koja se ne otpremaju iz Republike Hrvatske. U slučaju obavljanja usluge najma ili zakupa te isporuke prijevoznih sredstava ili nekretnina oslobođenje se ostvaruje izravno,“.

Točka c) mijenja se i glasi:

„c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela u okviru primjene mjerodavnih međunarodnih ugovora o njihovu osnivanju, statusu, djelovanju ili njihovu sjedištu koji obvezuju Republiku Hrvatsku. Oslobođenje od PDV-a ostvaruje se zahtjevom za povrat PDV-a za usluge ili za dobra koja se ne otpremaju iz Republike Hrvatske. U slučaju obavljanja usluge najma ili zakupa te isporuke prijevoznih sredstava ili nekretnina oslobođenje se ostvaruje izravno,“.

Članak 9.

U članku 62. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Odbitak pretporeza tijekom tekuće godine na temelju privremenog izračuna porezni obveznik je obvezan uskladiti u razdoblju oporezivanja iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona, pri čemu utvrđuje konačni dio pretporeza koji može odbiti.“.

Članak 10.

Iza članka 65. dodaje se naslov i članak 65.a koji glasi:

„7.3. Ispravak odbitka pretporeza za ostala dobra

Članak 65.a

(1) U slučaju prijelaza s redovnog postupka oporezivanja na posebni postupak oporezivanja prema članku 90. ovoga Zakona i obrnuto porezni obveznik mora u razdoblju oporezivanja u kojem je došlo do takve promjene za dobra koja se ne smatraju gospodarskim dobrima iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona obaviti ispravak pretporeza koji je veći ili manji od onoga na koji porezni obveznik ima pravo.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka pretporeza.”.

Članak 11.

U članku 67. stavku 5. zarez iza riječi: „upravi“ i tekst: „Područnom uredu Zagreb“ brišu se.

U stavku 9. zarez iza riječi: „uprava“ i tekst: „Područni ured Zagreb“ brišu se.

U stavku 10. zarez iza riječi: „uprava“ i tekst: „Područni ured Zagreb“ brišu se.

Članak 12.

U članku 76. stavku 1. riječi: „stavaka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. i 2.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Razliku PDV-a nakon usklađenja ispravaka iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 13.

U članku 79. stavku 1. točki 5. riječi: „i ako se razlikuje“, zamjenjuju se riječima: „i razlikuje se“.

Članak 14.

Naslov iznad članka 84. mijenja se i glasi: „1. Razdoblje oporezivanja“.

Članak 84. mijenja se i glasi:

„Članak 84.

(1) Razdoblje oporezivanja je od prvog do posljednjeg dana u mjesecu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 800.000,00 kuna, razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se na poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije.

(4) Razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a.“.

Članak 15.

U članku 85. stavku 2. u točki g) točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se nova točka h) koja glasi:

„h) ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) i članka 40. stavka 4. ovoga Zakona“.

U stavku 3. dodaje se rečenica koja glasi:

„Prijavu je obvezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je primatelj usluge obvezan platiti PDV.“.

U stavku 6. riječi: „stavaka 2., 3. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1., 2. i 4.“.

Stavci 7., 8. i 9. mijenjaju se i glase:

„(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a u posljednjem razdoblju oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem obvezan je u posljednjem razdoblju oporezivanja napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, te rokove podnošenja prijave iz stavka 6. ovog članka koju podnosi porezni obveznik koji obavlja međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.

Članak 16.

U članku 86. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 17.

U članku 88. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

U stavku 4. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 18.

U članku 89. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 19.

U članku 90. stavku 5. točki a) riječi: „bi bile“ zamjenjuje se riječju: „su“.

Članak 20.

U članku 91. stavku 1. riječ: „putnicima“ zamjenjuje se riječju: „kupcima“.

U stavku 2. riječ: „putniku“ zamjenjuje se riječju: „kupcu“.

Članak 21.

U članku 92. riječ: „putnik“ zamjenjuje se riječju: „kupac“, a riječ: „putniku“ zamjenjuje se riječju: „kupcu“.

Članak 22.

U članku 94. riječ: „putnicima“ zamjenjuje se riječju: „kupcima“.

Članak 23.

Naslov iznad članka 118. pod brojem 6. mijenja se i glasi: „6. Posebni postupci oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici“.

Članak 118. mijenja se i glasi:

„Članak 118.

(1) U vezi posebnih postupaka oporezivanja iz članka 119. do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „telekomunikacijskim uslugama“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke a) i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona,
2. „uslugama radijskog i televizijskog emitiranja“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke b) ovoga Zakona,
3. „elektronički obavljenim uslugama“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke c) i članka 26. stavka 4. ovoga Zakona,
4. „država članica potrošnje“ je država članica koja se smatra mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga,
5. „prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja“ je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu u vezi posebnih postupaka iz ovoga članka.“.

Članak 24.

Naslov iznad članka 119. mijenja se glasi: „6.2. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji“.

Članak 119. mijenja se i glasi:

„Članak 119.

U vezi članka 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a,
2. „država članica prijave“ je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.“.

Članak 25.

Iza članka 119. dodaje se naslov i članak 119.a koji glasi:

„6.2.1. Primjena posebnog postupka

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.“.

Članak 26.

Naslov iznad članka 120. mijenja se i glasi: „6.2.2 Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja“.

Članak 27.

Naslov iznad članka 121. mijenja se i glasi: „6.2.3. Brisanje iz evidencije“.

Članak 121. mijenja se i glasi:

„Članak 121.

Poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 118. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.“.

Članak 28.

Naslov iznad članka 122. mijenja se i glasi: „6.2.4. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja“.

Članak 122. mijenja se i glasi:

„Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 119.a ovoga Zakona u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.“.

Članak 29.

Naslov iznad članka 123.. mijenja se i glasi: „6.2.5. Plaćanje PDV-a“.

Članak 123. mijenja se i glasi:

„Članak 123.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona plaća PDV prilikom podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom.“.

Članak 30.

Naslov iznad članka 124. mijenja se i glasi: „6.2.6. Pravo na odbitak pretporeza“.

Članak 124. mijenja se i glasi:

„Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji nema

sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti.“.

Članak 31.

Naslov iznad članka 125. mijenja se i glasi: „6.2.7. Vođenje evidencija i čuvanje podataka“.

Članak 125. mijenja se i glasi:

„Članak 125.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru ispravnosti prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.“.

Članak 32.

Iza članka 125. dodaju se naslovi i članci 125.a do 125.h koji glase:

„6.3 Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

6.3.1. Općenito

Članak 125.a

(1) U vezi članaka 125.b do 125.h pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje“ je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,
2. „država članica prijave“ je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u

kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.3.2. Primjena posebnog postupka

Članak 125.b

Posebni postupak za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici potrošnje.

6.3.3. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja

Članak 125.c

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti ako više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za primjenu posebnog postupka oporezivanja koristi PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona.

6.3.4. Brisanje iz evidencije

Članak 125.d

Poreznog obveznika iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

6.3.5. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja

Članak 125.e

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obavezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona uz stalnu poslovnu jedinicu u tuzemstvu ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica u državama članicama iz kojih obavlja usluge, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja, osim podataka iz stavka 2. ovoga članka mora za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu navesti ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili drugim odgovarajućim poreznim brojem stalne poslovne jedinice za svaku državu članicu potrošnje.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

6.3.6. Plaćanje PDV-a

Članak 125.f

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona plaća PDV prilikom podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na propisani uplatni račun propisan posebnim propisom.

6.3.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.g

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji ima sjedište u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje povrat PDV-a može zatražiti sukladno članku 2. stavku 1. i članku 3. Direktive Vijeća 2008/9/EZ.

(3) Ako porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a u državi članici potrošnje obavlja i isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom u vezi kojih je obavezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom sukladno odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ temeljem prijave PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona, odnosno članka 250. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

6.3.8. Vođenje evidencija i čuvanje podataka

Članak 125.h

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.“.

Članak 33.

U članku 126. stavku 2. u tekstu posljednja rečenica mijenja se i glasi:

„Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 119.a ovoga Zakona.“.

Članak 34.

U članku 127. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako Porezna uprava utvrdi da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a tada će poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o tim okolnostima i njegovoj odgovornosti za plaćanje PDV-a. Od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava smatrat će da je porezni obveznik znao ili morao znati da takvim transakcijama sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.“.

Članak 35.

U članku 131. stavku 1. točka 12. mijenja se i glasi:

„12. ako porezni obveznik u posljednjem razdoblju oporezivanja kalendarske godine ne obavi sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu (članak 85. stavak 7.),“.

Točka 13. mijenja se i glasi:

„13. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),“.

Točka 23. mijenja se i glasi:

„23. ne podnese prijavu u vezi posebnih postupaka ili ju ne podnese u propisanom roku (članak 122. i 125. e),“

Točka 24. mijenja se i glasi:

„24. ne plati obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke (članak 123. i 125.f),“.

Točka 25. mijenja se i glasi:

„25. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 36.

Porezni obveznik mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu za 2014. predati konačni obračun PDV-a do kraja veljače 2015. godine.

Članak 37.

(1) Poreznom obvezniku iz članka 139. Zakona za isporuke dobara i usluga obavljene do 31. prosinca 2014. godine porezna obveza nastaje u onom razdoblju oporezivanja kada je primio naknadu za obavljene isporuke.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može odbiti pretporez kad svojim isporučiteljima plati obavljene isporuke koje je primio do 31. prosinca 2014. godine.

Članak 38.

U cijelom tekstu Zakona riječi: „obračunsko razdoblje” u bilo kojem broju ili padežu zamjenjuju se riječima „razdoblje oporezivanja” u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 39.

Ovaj Zakon objavljuje se u Narodnim novinama i stupa na snagu 1. siječnja 2015. osim odredbi članka 3., članka 8., članka 11., članka 13., članka 19., članka 20., članka 21., članka 22 te članka 34. ovoga Zakona koje stupaju na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.